

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 stycznia 2015 r. skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., powodowa Miejski Zakład Gospodarki Mieszkaniowej Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. wniosła o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 9 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt V GC 368/13 oraz o zasądzenie kosztów procesu; wniosła ponadto o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 2/15.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powódka podała, że na podstawie wniosku pozwanej komornik przy Sądzie Rejonowym w Środzie Wielkopolskiej wszczął egzekucję wobec powódki; podstawą był wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 9 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt V GC 368/13, który uzyskał wykonalność w dniu 17 grudnia 2014 r., gdy zapadł wyrok Sądu II instancji oddalający apelację. Wywiodła, że ww. egzekucja została przez pozwaną wszczęta bezpodstawnie i z pełną świadomością niemożliwości uzyskania od dłużnika dochodzonej kwoty.

Powódka podała, że na mocy zajęcia wierzytelności z 26 marca 2014 r. i 16 kwietnia 2014 r. wszelkie płatności (...) Sp. z o.o. należne od niej na rzecz (...) Sp. z o.o., w tym wszelkie wierzytelności przyszłe, zostały zajęte przez komornika przy Sądzie Rejonowym w Z. w sprawie Km 379/14, w związku z egzekucją skierowaną przeciwko (...) Sp. z o.o. przez (...) Sp. z o.o. O powyższym została poinformowana pisemnie (...) Sp. z o.o., oraz ustnie na rozprawie w dniu 17 grudnia 2014 r. jej pełnomocnik. Wykonując ww. orzeczenie, powódka w dniu 24 grudnia 2014 r. dokonała zapłaty na rzecz komornika w Z. zajętej i wynikającej z wyroku należności. Pismem z 24.12.2014 r. poinformowano o tym pełnomocnika wierzyciela (...) Sp. z o.o. Pomimo tego faktu wierzyciel w dniu 2 stycznia 2015 r. wszczął postępowanie egzekucyjne i w dniu 5 stycznia 2015 r. dokonano wobec dłużnika czynności egzekucyjnych.

Powódka oświadczyła, że egzekucja została przez pozwaną wszczęta bezpodstawnie. Powołała się na art.840 par.1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego powstało zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Wywiodła, że w tej sprawie powódka dokonała zapłaty należności pozwanej zgodnie z dokonanym zajęciem, a więc wykonała wyrok przed wszczęciem egzekucji, a pomimo tego pozwana wszczęła egzekucję, a zatem zachodzi potrzeba pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości.

Co do wniosku o zabezpieczenie powódka podała, że pomimo dokonania zapłaty i wykonania wyroku pozwana wszczęła postępowanie egzekucyjne dokonując zajęcia rachunków bankowych; komornik pobrał ze środków finansowych powódki egzekwowaną i raz już zapłaconą kwotę, co skutkuje koniecznością zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

(pozew – k. 2-4)

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2015 r. Sąd zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika przy Sądzie Rejonowym w Środzie Wielkopolskiej B. G. (1) w sprawie Km 2/15.

(postanowienie – k. 36-39)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana uznała powództwo w całości i wniosła o nie obciążanie jej kosztami procesu na zasadzie art.102 k.p.c.

Podawała, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 9 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt V GC 368/13 (po ponownym rozpoznaniu sprawy) roszczenie pozwanej przeciwko powódce zostało uwzględnione. Apelacja powódki (jako pozwanej w ww. sprawie) została przez Sąd Okręgowy w Łodzi oddalona wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 r. Pozwana w dniu 2 stycznia 2015 r. wszczęła postępowanie egzekucyjne w celu wyegzekwowania na jej rzecz

zasądzonych świadczeń. Podała, że według wiedzy reprezentantów pozwanej w momencie wnoszenia wniosku do komornika powódka nie spełniła zasądzonego świadczenia na rzecz pozwanej, pozwana nie miała także świadomości o innych działaniach powódki polegających na zapłacie zasądzonych kwot na rzecz osoby trzeciej. Oświadczyła, że powódka po ogłoszeniu wyroku z 17.12.2014 r. nie skontaktowała się w żaden sposób z pozwaną w celu zakomunikowania, że nie zamierza spełnić świadczenia na rzecz pozwanej, lecz przeleje zasądzone kwoty na rachunek komornika przy Sądzie Rejonowym w Zduńskiej Woli J. K. (1) w sprawie Km 379/14. Oświadczyła, że dopiero po wyegzekwowaniu przez komornika B. G. (1) kwoty wynikających z tytułu wykonawczego powódka w dniu 23.01.2015 r. przesała do pełnomocnika pozwanej pismo z 07.01.2015 r. z dołączonymi nie uwierzytelnionymi kserokopiami dokumentów. Pełnomocnik pozwanej zwrócił się do komornika J. K. dnia 02.02.2015 r. o podanie informacji, czy powódka wpłaciła jakiegokolwiek kwoty, jakie, kiedy, jak zostały one zarachowane i czy zostały przekazane na rzecz (...) Sp. z o.o. Podała, że komornik J. K. dopiero pismem z dnia 09.02.2015 r., doręczonym pozwanej 20.02.2015 r., poinformował pozwaną o dokonaniu zapłaty przez powódkę oraz jej zarachowaniu na poczet zadłużenia pozwanej wobec (...) Sp. z o.o. Jednocześnie pozwana podkreśliła, że nie została zawiadomiona przez komornika J. K. o zajęciu jej wierzytelności u powódki w sprawie KM 379/14. Wywiodła, że w tym stanie działanie pozwanej polegające na wszczęciu egzekucji w sprawie Km 2/15 było w pełni uzasadnione. Po otrzymaniu potwierdzenia wpłaty przez komornika pozwana doszła do wniosku, że powódka spełniła dochodzone świadczenie, co uzasadnia uznanie powództwa w tej sprawie.

Co do wniosku o nie obciążanie pozwanej kosztami procesu na zasadzie art.102 k.p.c. pozwana oświadczyła, że jej zdaniem zachodzą przesłanki określone w cyt. przepisie jako wypadek szczególnie uzasadniony, albowiem pozwana posiadając tytuł wykonawczy zasadnie wszczęła egzekucję, a niezwłocznie po uzyskaniu od komornika informacji o dokonaniu zapłaty przez powódkę, przy pierwszej czynności procesowej, tj. w odpowiedzi na pozew, uznała powództwo.

(odpowiedź na pozew – k. 49-50)

Ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew, powódka poparła powództwo w całości, zarówno co do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jak i rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Twierdzenia pozwanej, że nie wiedziała o dokonanych przez komornika J. K. zajęciach wierzytelności określiła jako całkowicie nieuzasadnione. Wskazała ponownie, że zajęcia dokonano 26 marca 2014 r. i ponownie 16 kwietnia 2014 r., a informację o zajęciach przekazano pozwanej, która wiedziała o toczącym się wobec niej postępowaniu egzekucyjnym z wniosku (...) Sp. z o.o. Dodatkowo podała, że po wydaniu wyroku z 17.12.2014 r. oddalającego apelację, w związku z pytaniem, czy koszty postępowania apelacyjnego w kwocie 1800 zł będą przelane pełnomocnikowi (...) Sp. z o.o., pełnomocnik powódki poinformował, że są one także objęte zajęciem i zostanie przekazana właściwemu komornikowi. Dodatkowo powódka wywiodła, że wprawdzie egzekucja została przez pozwaną wszczęta wcześniej, lecz do chwili wniesienia pozwu w sprawie nie uczyniła nic celem wstrzymania postępowania egzekucyjnego. Wskutek tego powódka, która zmuszona była wytoczyć proces, nie mogła dokonać cofnięcia pozwu na tym etapie, co skutkowało odzyskaniem pełnej kwoty opłaty od pozwu. Podała ponadto, że postępowanie egzekucyjne nadal trwa, a pozwana dalej nie czyni żadnych kroków w tym względzie, co uniemożliwiło powódce odzyskanie nawet połowy opłaty od pozwu. W związku z tym wskazała, że przemawia to przeciwko uwzględnieniu wniosku pozwanej o nie obciążanie jej kosztami postępowania z uwagi na szczególnie uzasadniony wypadek. Wywiodła, że przy dobrej woli ze strony pozwanej, zarówno postępowanie sądowe, jak i egzekucyjne byłoby już zakończone, a poniesione koszty czy zajęte kwoty pieniędzy odzyskane. Skoro pomimo istniejących możliwości prawnych pozwana z nich nie korzysta, winna być obciążona kosztami mimo uznania powództwa. Odnosząc się dodatkowo do argumentacji pozwanej, powódka powołując się na przepisy k.p.c. wskazała, że nie miała możliwości wyboru w zakresie spełnienia świadczenia na rzecz osoby trzeciej, toteż możliwość przekazania zajętych kwot pozwanej nie istniała.

(pismo procesowe – k. 80-82)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 9 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt V GC 368/13 została od Miejskiego Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej (...) (dalej (...)) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. zasądzona na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zasądzona kwota 84.780,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty oraz kwota 11.457 zł tytułem kosztów procesu. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 17 grudnia 2014 r. apelacja strony pozwanej, tj. (...) Sp. z o.o. została oddalona, zasądzono od (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

(wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu, k. 31, wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi, k. 57)

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zduńskiej Woli J. K. (1) w sprawie Km 379/14 na skutek wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. z dnia 24 marca 2014 r. prowadził egzekucję przeciwko (...) Sp. z o.o. O wszczęciu egzekucji pismem komornika z dnia 26 marca 2014 r. został powiadomiony dłużnik (...) Sp. z o.o. Pismo to zostało doręczone w drodze awizacji, nie zostało odebrane przez adresata. Następnie w dniu 26 marca 2014 r. i ponownie dnia 16 kwietnia 2014 r. komornik dokonał zajęcia wierzytelności (...) Sp. z o.o. wobec (...) Sp. z o.o. Zajęcia zostały doręczone dłużnikowi (...) Sp. z o.o. (będącemu wierzycielem zajętej wierzytelności) w drodze awizacji, nie zostały odebrane przez adresata. O dokonaniu zajęcia wierzytelności został (do wiadomości) pismem z dnia 26 marca 2014 r. i następnie z dnia 16 kwietnia 2014 r. powiadomiony dłużnik zajętej wierzytelności (...) Sp. z o.o.

(wniosek o wszczęcie egzekucji k. 1-4 zał. akt Km 379/14, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, k. 15 ww. akt, zajęcie, k. 55 i 153 ww. akt, potwierdzenia odbioru, k. 18, k. 92, k. 146 zał. akt Km 379/14)

Po ogłoszeniu wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 17.12.2014 r., w rozmowie w budynku sądu z pełnomocnikiem Miejskiego Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej Sp. z o.o. adw. M. M., pełnomocnik (...) Sp. z o.o. r. pr. M. Ś. zadał pytanie o zapłacenie kwoty 1800 zł zasądzonej na rzecz (...) Sp. z o.o. tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Adw. M. M. odpowiedział, że kwota ta jest również objęta zajęciem i zostanie przekazana komornikowi prowadzącemu egzekucję przeciwko (...) Sp. z o.o.

(niesporne – okoliczność przyznana)

Pismem z dnia 23 grudnia 2014 r., nadanym 24.12.2014 r. listem poleconym, (...) Sp. z o.o. powiadomiła pełnomocnika (...) Sp. z o.o., że cała zasądzona kwota wraz z odsetkami i kosztami procesu została przelana na konto komornika J. K. w sprawie Km 379/14.

(pismo powódki, k. 33)

Pismo powyższe zostało odebrane przez pełnomocnika (...) Sp. z o.o. w dniu 13 stycznia 2015 r.

(niesporne – okoliczność przyznana)

W dniu 2 stycznia 2015 r. (...) Sp. z o.o. wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Środzie Wielkopolskiej B. G. (1) w sprawie Km 2/15 o wyegzekwowanie od (...) Sp. z o.o. kwoty zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 9 kwietnia 2014 r., prawomocnym od 17 grudnia 2014 r. Komornik B. G. dokonał dnia 2 stycznia 2015 r. zajęcia rachunku bankowego dłużnika, tj. (...) Sp. z o.o. na całą kwotę objętą egzekucją. Do dnia zamknięcia rozprawy w tej sprawie, tj. do dnia 24 września 2015 r. wierzyciel, tj. (...) Sp. z o.o. nie podjęła czynności w tym postępowaniu egzekucyjnym zmierzających do cofnięcia wniosku lub ograniczenia czynności egzekucyjnych. Postępowanie egzekucyjne zostało zawieszona przez Sąd w trybie zabezpieczenia roszczenia. (...) Sp. z o.o. w dniu 23 stycznia 2015 r. odebrał pismo pełnomocnika (...) Sp. z o.o. z 07.01.2015 r. Pełnomocnik pozwanej zwrócił się do komornika J. K. dnia 02.02.2015 r. o podanie informacji co do wpłaconych kwot, ich zarachowania i przekazania na rzecz (...) Sp. z o.o. Komornik J. K. pismem z dnia 09.02.2015 r., odebranych przez pozwaną 20.02.2015 r. udzielił odpowiedzi. Po otrzymaniu ww. informacji komornika (...) Sp. z o.o. jako wierzyciel także nie podjęła żadnych dalszych czynności w postępowaniu egzekucyjnym, które wszczęła przeciwko dłużnikowi (...) Sp. z o.o.

(okoliczności niesporne)

Siedziba pozwanej (...) Sp. z o.o. została przeniesiona z P. do Ł..

(informacja z KRS, k. 135-138)

Powyższy stan faktyczny, częściowo niesporny między stronami, Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy; strony innych wniosków dowodowych nie zgłosiły. Sąd nie znalazł podstaw, by przeprowadzonym dowodom odmówić wiarygodności i mocy dowodowej. Dodać przy tym należy, że co do części twierdzeń strony powodowej istniały podstawy do uznania ich za przyznane na podstawie art.230 k.p.c., tj. wskutek nie wypowiedzenia się co do ich treści przez stronę pozwaną. Po pierwsze, należy zauważyć, że stwierdzenie pozwanej zawarte w odpowiedzi na pozew, iż przeczy ona wszystkim twierdzeniom powódki, których wyraźnie nie przyznaje, jest swoistym „ozdobnikiem” w treści odpowiedzi, nie wywołującym żadnych skutków prawnych. Obowiązkiem każdej ze stron jest wypowiedzenie się co do twierdzeń przeciwnika o faktach (art. 210 § 1 k.p.c.), co dotyczy konkretnych okoliczności faktycznych, i w żadnym razie obowiązku tego nie uchyla ogólna deklaracja o zaprzeczeniu faktów (w przeciwnym razie istniałaby konieczność dowodzenia wszystkich okoliczności faktycznych, do czego nie ma żadnych podstaw). Po drugie, nie ulega żadnej wątpliwości, a wręcz jest oczywiste, że odniesienie się do twierdzeń przeciwnika może mieć miejsce jedynie co do twierdzeń już sformułowanych. Nie ma możliwości ani potwierdzenia, ani zaprzeczenia twierdzeń przyszłych, a tym bardziej zaprzeczenia w ogólności takim wszelkim przyszłym twierdzeniom. Należy zaś zauważyć, że w później złożonej replice odpowiedzi na pozew pełnomocnik powódki podał dodatkowe fakty, w szczególności relacjonując dokładnie zdarzenie, jakie miało miejsce po ogłoszeniu wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 17 grudnia 2014 r. Konkretnie była to rozmowa pełnomocników stron (imiennie wskazanych), pytanie pełnomocnika (...) Sp. z o.o. (będącego przy tym pełnomocnikiem pozwanej i w tym procesie) i odpowiedź pełnomocnika (...) Sp. z o.o. (również reprezentującego stronę – powódkę w tym postępowaniu). Brak ustosunkowania się przez pełnomocnika pozwanej do ww. twierdzeń powódki o faktach daje podstawę do uznania tychże twierdzeń za przyznane. Co więcej, nieobecność pełnomocnika pozwanej na rozprawie (nie podano jej przyczyn) zdaniem Sądu może i powinna być potraktowana jako spowodowana chęcią uniknięcia przez pełnomocnika pozwanej konieczności wyraźnego ustosunkowania się do ww. twierdzeń i udzielenia odpowiedzi na ewentualne dalsze pytania w tym przedmiocie.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1. przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
2. po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;
3. małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

W rozważanej sprawie powódka występując z powództwem przeciwegzekucyjnym podjęła merytoryczną obronę przed egzekucją powołując się na fakt, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło.

Powództwo zostało uznane przez pozwaną, co wiąże sąd, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art.213 § 2 k.p.c.). Brak jest jakichkolwiek podstaw, by kwestionować uznanie powództwa, jako że bezsprzecznie została spełniona przesłanka z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., tj. w procesie wykazano, a pozwana przyznała, że powódka spełniła świadczenie w postaci dokonania zapłaty całości należności objętej tytułem wykonawczym komornikowi (który dokonał zajęcia wierzytelności) po powstaniu tytułu egzekucyjnego. Powyższe uzasadniało orzeczenie jak w pkt 1 sentencji wyroku, tj. pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości.

Dodać należy, że pomimo uznania roszczenia przez pozwaną i treści art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., nie było podstaw do nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, bowiem wyrok nie podlega wykonaniu w drodze egzekucji.

Podstawową natomiast kwestią w procesie było rozstrzygnięcie o obowiązku zwrotu kosztów procesu. Powódka bowiem wniosła o ich zasądzenie zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu z art.98 k.p.c. (strona przegrywająca sprawę zwraca koszty stronie wygrywającej); natomiast pozwana wniosła o nie obciążanie jej w ogóle kosztami procesu na zasadzie art.102 k.p.c. Ten ostatni przepis stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd po przeanalizowaniu okoliczności sprawy stwierdza, że nie dostrzega w sprawie „wypadku szczególnie uzasadnionego” i tym samym podstaw do nie obciążenia pozwanej kosztami, które powstały po stronie powodowej. Zdaniem Sądu działania pozwanej, w związku z którymi zaistniała potrzeba wytoczenia powództwa, nie tylko nie przemawiają za uznaniem sprawy za szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za nie obciążeniem kosztami, ale przemawiają jednoznacznie przeciwko temu ostatniemu.

Przede wszystkim należy zauważyć, że nie odpowiadają prawdzie twierdzenia pozwanej, iż nie wiedziała ona (nie została zawiadomiona przez komornika J. K.) o zajęciu jej wierzytelności u powódki w sprawie Km 379/14. Jak wynika w sposób nie budzący wątpliwości z załączonych do akt niniejszej sprawy powyższych akt komorniczych KM 379/14, komornik J. K. doręczył pozwanej jako dłużnikowi w powyższym postępowaniu egzekucyjnym, m.in.:

- powiadomienie z dnia 26.03.2014 r. o wszczęciu egzekucji, doręczone pozwanej dnia 11 kwietnia 2014 r. w drodze awizacji (nie odebrane w terminie i zwrócone nadawcy) – k. 15 i k. 16 oraz k.18 zał. akt Km 379/14,

- zajęcie wierzytelności pozwanej (...) Sp. z o.o. wobec (...) Sp. z o.o. z dnia 26 marca 2014 r., doręczone pozwanej dnia 18 kwietnia 2014 r. w drodze awizacji (nie odebrane w terminie i zwrócone nadawcy) – k. 55 oraz k. 91 i k. 92 zał. akt Km 379/14,

- zajęcie wierzytelności pozwanej (...) Sp. z o.o. wobec (...) Sp. z o.o. z dnia 16 kwietnia 2014 r., doręczone pozwanej dnia 12 maja 2014 r. w drodze awizacji (nie odebrane w terminie i zwrócone nadawcy) – k. 153 oraz k. 146 i k. 148 zał. akt Km 379/14.

Żadne z ww. pism wysłanych przez komornika nie zostało odebrane przez pozwaną jako dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym, co nie znaczy, że nie zostały one pozwanej skutecznie doręczone. Godzi się zauważyć, że z faktu nie odbierania przez stronę w jakimkolwiek postępowaniu przewidzianym przez ustawę korespondencji urzędowej nie płyną korzystne dla tej strony skutki prawne. Sąd wyraża przypuszczenie, że zasada ta jest znana profesjonalnemu pełnomocnikowi pozwanej. W tej sytuacji wytłumaczeniem stanowiska pełnomocnika pozwanej może być fakt, że pełnomocnik pozwanej zapewne nie zapoznał się z aktami załączonymi do tej sprawy. Nie było jednak do tego przeszkód, gdyż akta zostały załączone do akt tego procesu; pełnomocnik powódki zapoznał się dodatkowo z aktami przed wywołaniem sprawy i na rozprawie złożył stosowne wnioski.

Dodatkowo należy zauważyć, że pełnomocnikowi pozwanej zostało w tym samym postępowaniu doręczone pismo komornika z 16.04.2014 r., przez pełnomocnika odebrane i na które pełnomocnik pozwanej udzielił odpowiedzi (k. 155, k. 156 i k. 202 zał. akt Km 379/14). Otrzymałszy ww. pismo, pełnomocnik pozwanej niewątpliwie musiał dowiedzieć się, czego dotyczy sprawa, gdyż w przeciwnym razie nie mógłby udzielić na pismo odpowiedzi. Również

to wskazuje na niezgodność z prawdą obecnych wywodów pozwanej o niewiedzy na temat prowadzonego przez komornika J. K. postępowania przeciwko pozwanej.

Podobne co wcześniej rozważania należy odnieść do twierdzenia pełnomocnika pozwanej, że „według wiedzy reprezentantów pozwanej w momencie wnoszenia wniosku do komornika powódka nie spełniła zasądzonych świadczenia na rzecz pozwanej”. Po pierwsze, pełnomocnik pozwanej dowiedział się od pełnomocnika powódki, że powódka podejmie takie działania (zapłaci kwotę należną pozwanej, w tym zasądzone koszty zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym, komornikowi z racji dokonanego zajęcia wierzytelności), toteż przed ewentualnym złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko powódce mógł i powinien sprawdzić, czy taka zapłata nastąpiła. Jeżeli zaś nie sprawdził i nie interesował się tym także z racji nie odbierania korespondencji przez pozwaną w postępowaniu egzekucyjnym (por. wyżej), to wynikłe stąd skutki mogą obciążać wyłącznie pozwaną. Po drugie, pełnomocnik pozwanej został powiadomiony o dokonanej wpłacie komornikowi przez pełnomocnika powódki pismem z 23 grudnia 2014 r. Pełnomocnik pozwanej wskazał, że pismo to zostało przez niego odebrane dopiero 13 stycznia 2015 r., tj. po wniesieniu wniosku o wszczęcie egzekucji, oraz wywiódł na temat rzekomo nieprawidłowego adresu, na który pismo pełnomocnika powódki zostało wysłane. Sąd nie badał bliżej kwestii prawidłowości ww. adresu z oczywistego względu, że adres ten był prawidłowy, albowiem ostatecznie pełnomocnik pozwanej ww. pismo wysłane na ten adres odebrał (co sam przyznaje podając datę). Jeżeli zaś uczynił to z opóźnieniem, to również skutki tego opóźnienia mogą jedynie obciążać pozwaną. Mając to na uwadze należy stwierdzić, że zawarte w odpowiedzi na pozew oświadczenie, że „powódka po ogłoszeniu wyroku z 17.12.2014 r. nie skontaktowała się w żaden sposób z pozwaną w celu zakomunikowania, że nie zamierza spełnić świadczenia na rzecz pozwanej, lecz przeleje zasądzone kwoty na rachunek komornika przy Sądzie Rejonowym w Zduńskiej Woli J. K. (1) w sprawie Km 379/14” nie odpowiada prawdzie – i to z dwóch względów, tj. osobistej rozmowy pełnomocników stron w budynku Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu ogłoszenia wyroku z 17.12.2014 r., jak i wysłania pisma w tym przedmiocie przez pełnomocnika powódki do pełnomocnika pozwanej.

Sąd pragnie w tym miejscu zauważyć, że jeżeli pełnomocnik strony otrzymuje awizo o złożeniu pisma u operatora pocztowego z informacją o możliwości odebrania tegoż pisma, oczywiście nie musi odebrać pisma od razu (jest pouczony o terminie, w którym może to uczynić). Nie jest zatem podstawą do czynienia mu zarzutów fakt, że pismo odebrał np. ostatniego dnia terminu. Jeżeli jednak nie odbierając oczekującego nań pisma, którego treści nie zna, a które może zawierać treść o zasadniczym znaczeniu, w tym zarówno oświadczenia woli, jak i informację o zaistniałych już i obiektywnych faktach, wszczyna inne postępowanie (np. egzekucyjne), musi się liczyć z poniesieniem negatywnych skutków prawnych. Wypada zauważyć, że zgodnie z art. 61 § 1 k.c., oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią (a nie „zapoznała się”). Działanie pełnomocnika pozwanej w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego w sytuacji możliwości łatwego dowiedzenia się o dokonanej już zapłacie, a nie dowiedzeniu się tego wyłącznie wskutek zwlekania z odebraniem pisma, winno być ocenione jako nie zachowanie należytej staranności, do której profesjonalny pełnomocnik strony jest zobowiązany z miernikiem uwzględniającym zawodowy charakter jego działalności (art.355 § 2 w zw. z § 1 k.c.).

Sąd pragnie też zauważyć, że także dalsze działania strony pozwanej nie mogą być ocenione jako podejmowane z uwzględnieniem wymogu należytej staranności. Jeżeli istotnie pełnomocnik pozwanej otrzymał 23.01.2015 r. pismo powódki z 07.01.2015 r. z dołączonymi nie uwierzytelnionymi kserokopiami dokumentów i chciał wiarygodność tych kopii sprawdzić, nie było żadnych podstaw, by ze zwróceniem się do komornika J. K. w tej sprawie zwlekać 10 dni (do dnia 02.02.2015 r.). Dodatkowo, pomimo otrzymania informacji od komornika pismem z dnia 09.02.2015 r., doręczonym pozwanej 20.02.2015 r., potwierdzającym (okoliczność bezsporna) dokonanie zapłaty przez powódkę oraz jej zachowanie na poczet zadłużenia pozwanej wobec (...) Sp. z o.o., pozwana nie dokonała żadnych czynności w postępowaniu egzekucyjnym. Jak trafnie zauważył pełnomocnik powódki, uniemożliwiało to cofnięcie pozwu zarówno na etapie przed wysłaniem jego odpisu pozwanej (co skutkowałoby zwróceniem całej opłaty od pozwu), ani też przed rozpoczęciem rozprawy (czego skutkiem byłby zwrot połowy opłaty). Wywołało to finalne koszty, których można było uniknąć.

Mając na uwadze, Sąd stwierdza, że nie istnieją żadne przesłanki z art.102 k.p.c., które uzasadniałyby uznanie „wypadku szczególnie uzasadnionego”, i nie obciążanie pozwanej kosztami procesu. Odwrotnie, jeżeli stwierdzać, co jest w tej sytuacji uzasadnione, to za takowe należy uznać obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania powstałymi po stronie powódki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł o kosztach na podstawie przepisu art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zasądzone na rzecz strony powodowej jako wygrywającej koszty procesu obejmują koszty opłaty sądowej od pozwu, która wynosiła 4812 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł – § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z roku 2013, poz. 461) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, Tym samym Sąd zasądził kwotę łączną 8429 zł.

Z

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej. 23.10.2015 r.